

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 iunie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Guzun Ion
Judecători - Eremciuc Ghenadie, Daguța Sergiu

Examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Pucas Ina* în numele inculpatului *Kobyakovskiy Oleg*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2022, în cauza penală de învinuire a lui

Kobyakovskiy Oleg XXXXX,

Termenii de examinare:

prima instanță: 18.04.2017 - 21.11.2017;
instanța de apel: 20.12.2017 - 08.05.2018;
instanța de recurs: 04.09.2019 - 03.03.2020;
instanța de apel: 24.07.2020 – 06.06.2022;
instanța de recurs: 20.10.2022 – 28.06.2023.

Asupra motivelor invocate în recurs, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă din 21 noiembrie 2017, *Kobyakovskiy Oleg*, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. art 27, 248 alin.(5) lit. d) Cod penal, a fost achitat pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Potrivit rechizitoriului, **Kobyakovskiy Oleg**, a fost învinuit de faptul că, la 04.03.2017, în jurul orei 19.46, deplasându-se la volanul automobilului de marca/model „XXXXX din R. Moldova spre Ucraina, s-a prezentat la pista de control pe sensul ”ieșire” a postului vamal „Tudora – Starokazacie”, unde alegând coridorul verde, la propunerea colaboratorilor vamali, a completat declarația vamală de tip DV-6, declarând suma de 10 000 USD, însă mijloacele bănești în sumă de 12 728 dolari SUA, 5 812 hrivne ucrainești, 20 Euro, 125 levi bulgărești și 94 lei MD, care conform cursului valutar al BNM din 04.03.2017, constituiau suma totală de 259.629,864 lei și care se aflau în geanta personală, nu au fost declarați controlului vamal, încercând astfel să-i scoată ilegal de pe teritoriul Republicii Moldova, însă din motive independente de voința acestuia, nu a reușit să-și realizeze până la capăt intențiile criminale, deoarece mijloacele bănești menționate au fost depistate și ridicate de către colaboratorii postului vamal „Tudora – Starokazacie”.

Astfel, potrivit învinuirii înaintate, acțiunile lui *Kobyakovskiy Oleg* au fost încadrate juridic în baza art. art. 27, 248 alin.(5) lit. d) Cod penal – ”tentativă de trecere peste frontiera vamală a R. Moldova a valorilor financiare în proporții deosebit de mari, săvârșită prin nedeclararea acestora organului vamal”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, solicitând, casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru primă instanță, prin

Kobyakovskiy Oleg să fie recunoscut vinovat pe de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, și condamnat la **3** ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu reținerea acestuia din sala ședinței de judecată, suma de 12.515 dolari SUA, de trecut forțat și gratuit în proprietatea statului, în temeiul art. 106 Cod penal, iar documentele de păstrat la cauza penală.

Apelantul a invocat că, instanța contrar prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, nu a verificat și apreciat probele cercetate, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel, nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, iar argumentele reținute în vederea expunerii soluției sale, contrazic circumstanțelor de fapt stabilite prin probele cercetate în sentință.

Astfel, inculpatul Kobyakovskiy Oleg, cunoscând cu certitudine obligațiile sale, ca persoană fizică la traversarea frontierei de stat, direcția ieșire, a tănuit mijloace bănești, care conform cursului valutar al BNM din data de 04.03.2017, constituiau suma totală de 259.629, 864 lei.

4. Potrivit deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2018, apelul declarat a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit de prima instanță.

Kobyakovskiy Oleg a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 248 alin.(5) lit. d) Cod penal, la **3** ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 106 Cod penal, suma de 12 515 dolari SUA, a fost trecută forțat și gratuit în proprietatea statului.

Instanța de apel a statuat că, prima instanță a constatat greșit că Kobyakovskiy Oleg, urmează a fi achitat pe motiv că nu s-a constatat existența infracțiunii.

5. Instanța de apel, analizând și apreciind probele, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, conform cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a constatat că, *"la 04.03.2017, în jurul orelor 19.46, cetățeanul Ucrainei, Kobyakovskiy Oleg, deplasându-se la volanul automobilului de marca/model XXXXX din Republica Moldova spre Ucraina, s-a prezentat la pista de control, pe sensul "ieșire", a postului vamal „Tudora – Starokazacie”, la volanul unității de transport nominalizate, unde alegând coridorul verde, la propunerea colaboratorilor vamali, a completat declarația vamală de tip DV-6, declarând suma de 10 000 USD, însă, mijloacele bănești în sumă de 12 728 dolari SUA, 5 812 hrivne ucrainești, 20 Euro, 125 lei bulgărești și 94 lei MD, care conform cursului valutar al BNM din 04.03.2017, constituiau suma totală de 259 629, 864 lei și care se aflau geanta personală, nu au fost declarați controlului vamal, încercând astfel să-i scoată ilegal de pe teritoriul Republicii Moldova, însă din motive independente de voința acestuia, nu a reușit să-și realizeze până la capăt intențiile criminale, deoarece mijloacele bănești menționate au fost depistate și ridicate de către colaboratorii postului vamal „Tudora – Starokazacie”.*

Astfel, prin acțiunile sale intenționate manifestate prin intenție directă, Kobyakovskiy Oleg a comis infracțiunea de tentativă de contrabandă prevăzută de art. art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, adică tentativa de trecere peste frontiera vamală a Republicii Moldova a valorilor valutare, prin nedeclarare, comisă în proporții deosebit de mari.

Instanța de apel analizând declarațiile inculpatului prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor le-a apreciat critic, or cele relatate de inculpat reprezintă o metodă de a se eschiva de la răspunderea penală.

Mai mult, declarațiile inculpatului nu au fost consecvente, or au existat divergențe la nivelul celor relatate la urmărirea penală.

Totodată, cele relatate de Kobyakovskiy Oleg au fost combătute prin probele ce vor

fi analizate.

La fel, caracterul neconsecvent al depozițiilor inculpatului a fost confirmat prin procesul-verbal de audiere a lui Kobyakovskiy Oleg în calitate de învinuit, din 07.03.2017, unde acesta fiind audiat de către procuror, a recunoscut integral vinovăția și anume faptul nedeclarării sumei de 13 000 dolari SUA (în valută diferită), sub pretextul că soția acestuia nu cunoștea despre suma dată, dorind să-i facă un cadou (să-i procure un automobil).

Acesta a confirmat semnăturile din acest proces-verbal și faptul că, personal a consemnat că procesul-verbal de audiere este scris din cuvintele acestuia corect, careva completări nu a avut.

Instanța de apel, analizând declarațiile martorilor Boaghe Octavian și Bîrnă Vladimir prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor le-a apreciat ca fiind veridice, utile, consecvente, care combat versiunea inculpatului și care indică că Kobyakovskiy Oleg prin acțiunile sale a comis infracțiunea prevăzută de art. art. 27, 248 alin.(5) lit. d) Cod penal, relevant fiind faptul că declarațiile martorilor coroborează între ele, dar și cu sistemul de acte și documente acumulate de către inspectorii vamali.

Actele și documente acumulate, administrate la urmărirea penală, cum ar fi: *sesizarea inspectorului vamal Vladimir Bîrna din 05.03.17 (f.d.12); actul de control fizic vamal din 05.03.2017 (f.d.13); procesul-verbal de ridicare a mărfurilor și obiectelor aflate sub control vamal din 05.03.2017 (f.d.6-11); ordonanța de transmitere spre păstrare a corpurilor delictive, a mijloacelor financiare către IFPS (f.d.46-47); procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.03.2017 și ordonanța de recunoaștere și atașare a corpurilor delictive la cauza penală din 21.03.2017 a declarațiilor vamale de tip DV-6 (f.d.14-19); procesul-verbal de examinare a obiectului din 10.03.2017 și ordonanța de recunoaștere și atașare a corpurilor delictive la cauza penală din 21.03.2017 a mijloacelor financiare (f.d.20, 22; 32, 33); Raportul de expertiză nr.34/12/1-R-1855 din 28.03.2017, din care rezultă că mijloacele financiare în numerar în valută străină, în sumă de 12 515 USD, au fost confecționate cu folosirea formelor de tipar de tip metalografic, înalt, plan-ofset, la întreprinderea specializată în confecționarea banilor și hârtiilor de valoare; (f.d.39-42); corpurile delictive, ordonanța de recunoaștere și atașare a corpurilor delictive la cauza penală din 21.03.2017 a declarațiilor vamale de tip DV-6 (f.d.14-19); ordonanța de recunoaștere și atașare a corpurilor delictive la cauza penală din 21.03.2017, a mijloacelor financiare (f.d.20, 22; 32, 33).*

Astfel, instanța de apel, analizând declarațiile martorilor audiați în primă instanță cât și în instanța de apel, a indicat cu certitudine că, prin acțiunile sale intenționate manifestate prin intenție directă, Kobyakovskiy Oleg a comis infracțiunea de tentativă de contrabandă prevăzută de art. art. 27, 248 alin.(5) lit. d) Cod penal, ”*adică tentativa de trecere peste frontiera vamală a Republicii Moldova a valorilor valutare, prin nedeclarare, comisă în proporții deosebit de mari*”.

Din materialele cauzei s-a stabilit cu certitudine că, inculpatul Kobyakovskiy Oleg, cunoscând cu certitudine obligațiile sale ca persoană fizică la traversarea frontierei de stat, direcția ”ieșire”, a tăinuit și nu a declarat: 12 728 dolari SUA, 5 812 hrivne ucrainești, 20 euro, 125 levi bulgărești, și 94 lei MD.

Prin urmare, fiind prezent obiectul material al infracțiunii – 12 728 dolari SUA, 5 812 hrivne ucrainești, 20 euro, 125 levi bulgărești, și 94 lei MD, la 04.03.2017, la trecerea frontierei de stat direcția intrare, care nu poate fi pus la îndoială, or, s-a traversat frontiera Republicii Moldova pe sensul intrare, postul vamal „Cahul-Oancea”, fără a fi declarate careva mijloace bănești.

La stabilirea pedepsei lui Kobyakovskiy Oleg, instanța de apel a reținut prevederile art. art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal.

Prin urmare, gravitatea infracțiunii săvârșite - inculpatul a comis tentativa unei infracțiuni care face parte din categoria celor grave, circumstanțe atenuate potrivit art. 76

Cod penal, *ne fiind reținute*, la fel și circumstanțe agravante potrivit art. 77 Cod penal, nu au fost identificate.

Raportând prevederile legale enunțate mai sus, la circumstanțele reale și personale ale inculpatului Kobyakovskiy Oleg, instanța de apel a considerat că, scopul pedepsei stabilit de legiuitor la art. 61 Cod penal, în speță va fi atins cu aplicarea în privința inculpatului a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de **3** ani, cu executare în penitenciare de tip semiînchis.

În continuare, ținând cont de faptul că, din materialele cauzei s-a stabilit cu certitudine că prin acțiunile sale intenționate manifestate prin intenție directă, Kobyakovskiy Oleg a comis infracțiunea de tentativă de contrabandă prevăzută de art. art. 27, 248 alin.(5) lit. d) CP, adică tentativa de trecere peste frontiera vamală a Republicii Moldova a valorilor valutare, prin nedeclarare, comisă în proporții deosebit de mari, iar obiectului material al infracțiunii îl reprezintă, 12 728 dolari SUA, 5 812 hrivne ucrainenești, 20 euro, 125 levi bulgărești, și 94 lei MD, care constituie mijloace financiare în numerar în sumă totală de 12 515 USD (dolari SUA), instanța de apel a conchis că, suma enunțată urmează a fi trecută forțat și gratuit în proprietatea statului.

6. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, avocatul Pucas Ina a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței de achitare a inculpatului Kobyakovskiy Oleg de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 248 alin.(5) lit. d) Cod penal.

În susținerea solicitării sale, recurentul a invocat că, decizia instanței de apel este vădit ilegală, neîntemeiată or, în speță nu au fost întrunite elementele infracțiunii, iar norma de drept material a fost aplicată eronat de instanța de apel.

Acuzarea nu a prezentat probe prin care s-ar demonstra vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, iar motivarea soluției expuse în decizia instanței de apel contrazice dispozitivul hotărârii.

Potrivit normelor de drept material relevante cauzei, inculpatul a avut dreptul să scoată de pe teritoriul Republicii Moldova suma ce nu depășește 10 000 euro, ceea ce conform cursului valutar al BNM la data de 04.03.2017 constituie 10 522 dolari SUA sau 209 572,0 lei.

Diferența dintre suma de 259 629,86 lei, indicată în învinuire și echivalentul a 10 000 euro este de 50 057,86 lei, nu constituie nici proporții mari, nici proporții deosebit de mari.

Apreciind declarațiile inculpatului, martorilor în coroborare cu probele materiale cercetate în instanță, recurenta a considerat că, învinuirea adusă inculpatului nu și-a găsit confirmare, iar instanța de fond just a ajuns la concluzia de nevinovăție a inculpatului pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Mai mult ca atât, acuzarea nu a prezentat nici o probă prin care s-ar confirma că, inculpatul deținea suma de 33 000 dolari.

Recurentul, de asemenea a considerat că, prin decizia instanței de apel s-au încălcat grav prevederile art. 6 CtEDO.

Procesul-verbal de ridicare a mărfurilor și obiectelor aflate sub control vamal din 05.03.2017 semnat de Kobyakovskiy Oleg și XXXXX (f.d.6-11), cât și actul de control fizic vamal din 05.03.2017, au fost întocmite în limba de stat pe care inculpatul nu o posedă, în lipsa translatori, fapt care a condus la încălcarea dreptului inculpatului de a înțelege sensul actelor procesuale întocmite în privința acestuia și dreptului la apărare.

În cadrul cercetării judecătorești în instanța de apel acuzarea nu a prezentat probe noi care ar demonstra vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, iar instanța de apel a dat o altă apreciere probelor pe care se bazează sentința de achitare.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 03 martie 2020, s-a admis recursul ordinar declarat, casată decizia instanței de apel din 08 mai 2018, cu dispunerea rejudecării cauzei, în aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a statuat că, instanța de apel, nu a

respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, casând sentința și pronunțând o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit descriptivului și dispozitivului deciziei contestate (*pct.5. din decizie*), contrar prevederilor procesual penale relevante cauzei, a adoptat soluția în cauză și nu s-a expus, fără a întreprinde toate măsurile de a elucida toate circumstanțele cauzei, în privința chestiunii esențiale rezultate în urma verificării materialelor cauzei penale, și anume asupra prezenței contradicțiilor din declarațiile inculpatului și martorilor Bîrnă Vladimir și Boaghi Octavian relatate la faza urmăririi penale și cadrul judecării cauzei de către instanțele de fond, în coroborare cu celelalte probe administrate la prezenta cauză penală, cu respectarea cerințelor stipulate la art. art. 103, 105 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs, făcând trimitere la declarațiile inculpatului Kobyakovskiy Oleg, declarațiilor martorului Bîrnă Vladimir și martorului Boaghe Octavian, a reținut că, instanța de apel nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv în coroborare cu normele de procedură penală care vizează natura juridică a acestor probe, cât și în raport cu circumstanțele în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, nu a indicat de ce a respins probele și versiunile apărării.

La fel, instanța de recurs, a indicat că, instanța de apel a adoptat o decizie de casare a sentinței instanței de fond, cu pronunțarea unei hotărâri de condamnare a inculpatului Kobyakovskiy Oleg în baza art. art. 27, 248 alin.(5) lit. d) Cod penal, printr-o motivare superficială, fără a clarifica aspectele esențiale, prin ce a fost afectată soluția adoptată, or, aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază această soluție și astfel recursul ordinar declarat de avocatul Pucas Ina în numele inculpatului, urmează a fi admis, iar decizia instanței de apel casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

8. Prin decizia instanței de apel din 06 iunie 2022, s-a admis apelul declarat, casată sentința integral, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

S-a încetat procesul penal pornit în privința lui Kobyakovskiy Oleg în baza art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, din motiv că, fapta constituie o contravenție prevăzută de art. 13, 287 alin. (10) Cod contravențional;

S-a încetat procesul contravențional în privința lui Kobyakovskiy Oleg de comiterea contravenției prevăzute de art. 13, 287 alin. (10) Cod contravențional, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională;

Mijloacele bănești în sumă de 12515 dolari SUA, în conformitate cu art. 106 Cod penal, la intrarea decizie în vigoare, au fost trecute forțat și gratuit în contul Statului.

8.1. În motivarea deciziei adoptate, instanța de apel a menționat că, ținând cont de faptul că, deși potrivit cerințelor apelului s-a solicitat recunoașterea și condamnarea lui Kobyakovskiy Oleg în baza art. art. 27, 248 alin. (5) lit. d) din Codul penal, în speță faptele inculpatului urmează a fi calificate prin prisma Codului contravențional.

Instanța de apel a statuat că, prin rechizitoriu, s-a incriminat că la 04.03.2017 aproximativ orele 19:46, Kobyakovskiy Oleg deplasându-se la volanul automobilului de model XXXXX din Republica Moldova spre Ucraina, s-a prezentat la pista de control pe sensul ”ieșire” a postului vamal „Tudora – Starokazacie”, unde alegând coridorul verde, la propunerea colaboratorilor vamali, a completat declarația vamală de tip DV-6, declarând suma de 10 000 USD, însă mijloacele bănești în sumă de 12 728 dolari SUA, 5 812 hrivne Ucrainești, 20 Euro, 125 lei bulgărești și 94 lei MD, care conform cursului valutar al BNM din data de 04.03.2017, constituiau suma totală de 259629,864 lei și care se aflau geanta personală, nu au fost declarați controlului vamal, încercând astfel să-i scoată ilegal de pe teritoriul Republicii Moldova, însă din motive independente de voința acestuia, nu a reușit să-și realizeze până la capăt intențiile criminale, deoarece mijloacele bănești menționate au fost depistate și ridicate de către colaboratorii postului vamal „Tudora – Starokazacie”.

Potrivit învinuirii, acțiunile lui Kobyakovskiy Oleg au fost încadrate în baza art. art. 27, 248 alin. (5) lit. d) din Codul penal, tentativă de trecere peste frontiera vamală a Republicii Moldova a valorilor financiare în proporții deosebit de mari, săvârșită prin nedeclararea acestora organului vamal.

Cu trimitere la prevederile art. 332 alin. (2) din Codul de procedură penală, care stipulează că, *în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, instanța încetează procesul penal și, concomitent, soluționează cauza conform prevederilor Codului contravențional al Republicii Moldova*, instanța de apel a constatat că, fapta comisă de către Kobyakovskiy Oleg, se atribuie contravenției prevăzută la art. 287 alin.(10) Cod contravențional.

Astfel, instanța de apel, analizând declarațiile inculpatului prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, le-a apreciat critic, or, cele relatate de inculpat reprezintă o metodă de a se eschiva de la răspunderea penală, mai mult, declarațiile inculpatului nu sunt consecvente.

A indicat că, există divergențe la nivelul celor relatate la urmărirea penală, și anume caracterul neconsecvent al depozițiilor inculpatului fiind confirmat prin procesul-verbal de audiere a acestuia în calitate de învinuit, din 07.03.2017, unde acesta fiind audiat de către procuror, a recunoscut integral vinovăția și anume faptul nedeclarării sumei de 13000 dolari SUA (în valută diferită), sub pretextul ca soția acestuia nu cunoștea despre suma dată, dorind să-i facă un cadou (să-i procure un automobil).

Inculpatul a confirmat semnăturile din procesul-verbal unde a consemnat că este scris din cuvintele sale corect, careva completări nu are.

Instanța de apel a menționat că, deși inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea faptei incriminate lui, culpa acestuia se probează prin: declarațiile martorului Boaghe Octavian; martorului Bîrnă Vladimir; sesizarea inspectorului vamal Vladimir Bîrnă din 05.03.17, (f.d. 12); actul de control fizic vamal din 05.03.2017; (f.d. 13); procesul verbal de ridicare a mărfurilor și obiectelor aflate sub control vamal din 05.03.2017; (f.d. 6-11); ordonanța de transmitere spre păstrare a corpurilor delictive, a mijloacelor financiare către IFPS (fd. 46-47); proces verbal de examinare a obiectului din 05.03.2017 și ordonanța de recunoaștere și atașare a corpurilor delictive la cauza penală din 21.03.2017 a declarațiilor vamale de tip DV-6; (f.d. 14-19); proces verbal de examinare a obiectului din 10.03.2017 și ordonanța de recunoaștere și atașare a corpurilor delictive la cauza penală din 21.03.2017 a mijloacelor financiare; (f.d. 20-22; 32-33); Raportul de expertiză nr. 34/12/1 -R-1855 din 28.03.2017, din care rezultă că mijloacele financiare în numerar în valută străină, în sumă de 12 515 USD, au fost confecționate cu folosirea formelor de tipar de tip metalografic, înalt, plan-ofset, la întreprinderea specializată în confecționarea banilor și hârtiilor de valoare; (f.d. 39-42); corpurile delictive, ordonanța de recunoaștere și atașare a corpurilor delictive la cauza penală din 21.03.2017 a declarațiilor vamale de tip DV-6; (f.d. 14-19); ordonanța de recunoaștere și atașare a corpurilor delictive la cauza penală din 21.03.2017, a mijloacelor financiare; (f.d. 20-22; 32-33).

Prin urmare, instanța de apel, analizând și apreciind sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor le-a apreciat ca fiind dobândite cu respectarea normelor de procedură, fiind pertinente, concludente, utile, care coroborează între ele, dar și cu declarațiile martorilor, probe care fiind analizate în ansamblu denotă vinovăția inculpatului în comiterea faptei incriminate.

Cu referire la încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Kobyakovskiy Oleg, în baza art. art. 27, 248 alin. (5) lit. d) din Codul penal, instanța de apel a conchis că, că prin Legea nr. 179 din 26.07.2018 „pentru modificarea unor acte legislative”, în vigoare din 17.08.2018, au fost operate modificări în dispoziția art. 248 alin. (5) lit. d) din Codul penal, după cum urmează: *trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a bunurilor valoarea cărora depășește 200 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin Hotărârea de*

Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, eludându-se controlul vamal ori tăinuindu-le de el, prin ascundere în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, ori cu folosirea frauduloasă a documentelor sau a mijloacelor de identificare vamală, ori prin nedeclarare sau declarare neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei”.

Subsecvent, cu referire la materialele cauzei, instanța de apel a constatat că, fapta imputată lui Kobyakovskiy Oleg a fost comisă de către acesta la 4 martie 2017.

Potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1233 din 09.11.2016, în conformitate cu prevederile art. 7 alin.(3) din Legea nr. 289-XV din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2004, nr .168-170, art. 773), cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 355-XVI din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2006, nr. 35-38, art. 148), cu modificările și completările ulterioare, Guvernul a aprobat cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2017, în mărime de 5600 lei.

În această ordine de idei, în concordanță cu modificările operate și menționate supra, în speță, valoarea bunurilor care constituie obiect al infracțiunii incriminate lui Kobyakovskiy Oleg, mijloacele bănești nedeclarate organului vamal și anume 12 728 dolari SUA, 5 812 hrivne Ucrainești, 20 Euro, 125 levi bulgărești și 94 lei MD, care conform cursului valutar al BNM din data de 04.03.2017, constituiau suma totală de 259629,864 lei, nu depășește 100 de salarii medii lunare pe economie prognozate ($5600 \times 100 = 560000$ lei) și nici 200 de salarii medii pe economie prognozate ($5600 \times 200 = 1120000$).

Potrivit prevederilor art. 10 din Codul penal, *legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.*

Astfel, instanța de apel a conchis că, norma penală modificată prin Legea nr. 179 din 26.07.2018 înlătură caracterul infracțional al faptei incriminate inculpatei Kobyakovskiy Oleg, iar acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod Penal, care i-au fost incriminate prin rechizitoriu, iar la momentul examinării cauzei penale se atestă că, în acțiunile lui Kobyakovskiy Oleg se întrețin elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 13, 287 alin. (10) din Codul contravențional, tentativa de trecere a mărfurilor, obiectelor și altor valori peste frontiera vamală a Republicii Moldova eludându-se controlul vamal prin nedeclarare, dacă aceste acțiuni nu constituie infracțiune de contrabandă sau o altă infracțiune.

Cu referire la argumentele părții apărării precum că, Kobyakovskiy Oleg nu ar fi comis tentativa de a trece peste frontiera vamală a Republicii Moldova a obiectelor - banii, instanța de apel a apreciat critic această alegație, or, această versiune totalmente este combătută prin materialele probatorii administrate la dosar. Or, din cumulul de probe administrate în cadrul cercetării judecătorești rezultă că fapta a fost descoperită la etapa verificării controlului vamal.

Astfel, reieșind din probele prezentate de către partea acuzării și administrate în cadrul cercetării judecătorești de către instanța de apel, s-a confirmat în totalitate vinovăția lui Kobyakovskiy Oleg în comiterea contravenției prevăzute de art. 13, 287 alin. (10) din Codul contravențional, de către partea apărării nefiind prezentate careva probe pertinente și concludente sau careva argumente verosimile, care să combată probele acuzării administrate în vederea dovedirii vinovăției lui Kobyakovskiy Oleg în comiterea faptei ilicite.

Prin urmare, instanța de apel a indicat că, la data de 04 martie 2017, Kobyakovskiy Oleg a comis contravenția prevăzută de art. 13, 287 alin. (10) din Codul contravențional.

În acest sens, instanța de apel a constatat că, la data examinării cauzei penale în ordine

de apel, termenul de prescripție prevăzut de art. 30 Cod Contravențional a expirat, având în vedere că Kobyakovskiy Oleg a comis contravenția la 4 martie 2017, dată de la care a expirat termenul de 1 an de zile reglementat la alin. (2) art. 30 Cod Contravențional.

Având în vedere cele expuse supra, instanța de apel l-a recunoscut vinovat pe Kobyakovskiy Oleg de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 13, 287 alin. (10) din Codul contravențional, și procesul contravențional a fost încetat, din motivul expirării termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

A relatat instanța de apel că, nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreptă și prealabilă despăgubire.

Totodată, Constituția RM stipulează că, averea dobândită ilicit nu poate fi confiscată și că bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.

Instanța de apel a notat că, obiectele care constituie obiectul contravenției prevăzute în alin. (10) art. 287 Cod Contravențional, fiind corpuri delictive, pot fi confiscate în beneficiul statului conform art. 46 alin.(4) din Constituția RM, art. 106 Cod penal și art. 162 Cod de procedură penală.

Instanța de judecată, la aplicarea concomitentă a pedepsei penale și a confiscării obiectelor contrabandei, transmiterii bunurilor, forțat și gratuit, a obiectelor, uneltelor menționate ale contrabandei în proprietatea statului, va ține cont de necesitatea unor penalități proporționale.

Altfel spus, de fiecare dată la aplicarea confiscării obiectelor contrabandei în proprietatea statului, se va ține cont de necesitatea unor penalități proporționale, această situație fiind verificată prin prisma „triplului test”, constant emanat în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care presupune trei condiții asumate corelativ pentru a justifica și argumenta o restricție adusă: a) limitarea este prevăzută de lege; b) protejează un interes legitim; c) să fie necesară într-o societate democratică.

Necesitatea confiscării corpurilor delictive respective este concentrată în direcția creșterii eficacității instrumentelor legale menite să descopere, sechestreze și confiscarea bunurilor dobândite în mod ilicit, pentru reducerea motivației infractorilor în implicarea în astfel de activități criminale, dar și pentru reducerea capitalului operațional folosit în vederea continuării unor astfel de activități.

Instanța de apel a notat că, măsura confiscării nu prezintă o pedeapsă, dar este o măsură de siguranță sau o consecință civilă a unei fapte ilicite săvârșite, or, câtă vreme vor exista sancțiuni mai aspre, va persista și ispita ocularii lor, o altă interpretare referitoare la confiscarea bunurilor utilizate la săvârșirea faptei ilicite ar conduce la posibilitatea eludării cu ușurință a dispozițiilor legale, deoarece de fiecare dată inculpatul s-ar putea apăra invocând faptul proporționalității, al apartinerii bunului unui alt proprietar, iar activitatea ilicită ar putea continua.

Astfel, instanța de apel a relatat că, mijloacele bănești în sumă de 12515 dolari SUA recunoscute ca corp delict, în conformitate cu art. 106 Cod penal, urmează a fi trecute forțat și gratuit în folosul statului.

9. Nefiind de acord cu soluția deciziei instanței de apel din 06 iunie 2022, avocatul Pucas Ina, făcând trimitere la temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6, 8) Cod de procedură penală, solicită, admiterea recursului, casarea deciziei cu menținerea sentinței.

9.1. În motivarea recursului invocă că, decizia instanței de apel este vădit ilegală, neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

Relatează că, fapta imputată inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, iar norma de drept material a fost aplicată eronat de către instanța de apel.

În opinia recurentului, potrivit normelor material relevante cauzei, inculpatul avea dreptul să scoată de pe teritoriul Republicii Moldova, suma ce nu depășește 10000 euro, ceea ce conform cursului valutar al Băncii Naționale a Moldovei la data de 04.03.2017 constituie 10522 dolari SUA sau 209 572,0 lei MD.

Relatează că la înaintarea învinuirii lui Kobyakovskiy Oleg, nu s-a luat în considerare că mijloacele bănești indicate au fost ridicate și de la soția acestuia, care la fel a depus declarație și a avut dreptul să treacă peste frontiera de stat cu suma de 10000 euro.

Prin urmare, conchide că, la caz fapta imputată lui Kobyakovskiy Oleg nu constituie contrabanda nici prin prisma Codului penal și nici prin prisma Codului Contravențional.

La caz, atrage atenția și asupra faptului că, acuzarea nu a prezentat probe prin care se demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea faptei incriminate, iar motivarea soluției expuse în decizia instanței de apel contrazice dispozitivul hotărârii.

Apreciind declarațiile inculpatului, martorilor în coroborare cu probele materiale cercetate în instanță, consideră că învinuirea adusă inculpatului nu și-a găsit confirmare, iar instanța de fond just a ajuns la concluzia de nevinovăție a inculpatului pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

La fel, consideră că prin decizia instanței de apel, sânt încălcate grav prevederile art. 6 CEDO, prin care orice persoană are dreptul la un proces echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de Lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Consideră că, decizia instanței de apel nu a fost motivată în modul corespunzător, soluția pronunțată constituind o îndatorire care înlătură orice aspect arbitrar în realizarea justiției, dând părților din proces posibilitatea să își formeze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate, iar instanțelor de control judiciar elementele necesare pentru exercitarea controlului judecătoresc.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că, motivarea unei hotărâri constituie una dintre componentele dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, unde îi atribuie ”instanței” obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor părților (CEPO, hotărîrea din 20.04.2010, în cauza Boldea c. României. § 32. 38).

În speță, prin decizia contestată se enumeră probele din rechizitoriu fără a face o analiză dacă sânt utile, concludente și pertinente, în ce măsură au legătură cu acțiunile inculpatului și ce circumstanțe demonstrează, cât și aprecierea lor prin prisma normei materiale aplicabile speței.

Precizează că atât procesul- verbal de ridicare a mărfurilor și obiectelor aflate sub control vamal din 05.03.2017 semnat de Kobyakovskiy Oleg și XXXXX (f.d. 6-11), cât și actul de control fizic vamal din 05.03.2017, în care este indicat că la Kobyakovskiy Oleg în rezultatul controlului au fost depistate 12728 dolari SUA, 5790 hrivne Ucrainești, 20 Euro, 125 lev Bulgărești, 94 lei MD (f.d. 13), sânt întocmite în limba de stat pe care nici inculpatul nici soția acestuia nu o posedă, în lipsa translatorului, fapt care duce la încălcarea dreptului inculpatului de a înțelege sensul actelor procesuale întocmite în privința acestuia și dreptului la apărare.

Prin urmare, actele procesuale indicate mai sus sânt lovite de nulitate și nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare.

Un alt argument privind încălcarea dreptului la un proces echitabil în cadrul examinării apelului procurorului, este faptul că în cadrul cercetării judecătorești acuzarea nu a prezentat probe noi care ar demonstra vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, iar instanța de apel a dat o altă apreciere probelor pe care se bazează sentința de achitare.

10. Împotriva recursului, procurorul în secția judiciar penală, *Guțan Pavel*, a depus referință prin care solicită inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

11. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele

considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.*

Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect Legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat se constată că, partea apărării face trimitere la temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, considerând că, decizia instanței de apel este vădit ilegală, neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, fapta imputată inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, iar norma de drept material a fost aplicată eronat de către instanța de apel, precum și nu au fost prezentat probe prin care se demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea faptei incriminate, iar motivarea soluției expuse în decizia instanței de apel contrazice dispozitivul hotărârii

Astfel, din alegațiile transpuse în conținutul recursului, Colegiul penal le atribuie temeiurilor prevăzute la art. 427 alin. (1), pct. 6), 8) Cod de procedură penală - care stabilesc că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.*

Instanța de recurs reiterează că, la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor de fond.

Colegiul penal menționează că, aprecierea probelor de către instanțele de fond poate să fie recunoscută ca o eroare gravă de fapt și reținută de instanța de recurs, doar în cazul unor expuneri denaturate - *ce nu corespund conținutului factual a probelor, sau neluarea în considerare a acestora.*

La caz, Colegiul penal menționează că, principiul contradictorialității în procesul penal este privită ca o valoare juridică, care face parte din garanțiile care asigură realizarea dreptului la un proces echitabil, drept consacrat în art. 6 CEDO.

Mai mult, principiul contradictorialității se află într-o strânsă legătură cu principiul egalității armelor, ca părți ale dreptului la un proces echitabil și implică dreptul fiecărei părți de a lua cunoștință cu toate actele cauzei, într-o procedură contradictorie care să nu o plaseze pe vreuna dintre părți într-o situație dezavantajoasă, în scopul păstrării justului echilibru între părți.

În continuare, Colegiul penal, analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, constată că, astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat cu strictețe prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se

întemeiază soluția pronunțată, iar motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii, acesta fiind clar.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, *că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, *decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.*

Colegiul penal reiterează că, în cadrul examinării fondului cauzei penale, întru respectarea dispozițiilor prescrise de normele procesual penale relevante, calitatea și obiectivitatea aprecierii probelor de către instanțele de judecată, sunt decisive în actul de înfăptuire a actului de justiție.

Colegiul penal conchide că, instanța de apel complet și obiectiv a analizat cumulul de probe relevante cauzei, astfel încât acestea au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, încât scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru cauză a fost elucidat în deplină măsură.

Astfel, se reține că, instanța de apel just, a constatat că, deși inculpatul Kobyakovski Oleg, nu a recunoscut vina în comiterea faptei incriminate, vinovăția acestuia se probează prin: declarațiile martorului Boaghe Octavian; martorului Bîrnă Vladimir; sesizarea inspectorului vamal Vladimir Bîrna din 05.03.17, (f.d. 12); actul de control fizic vamal din 05.03.2017; (f.d. 13); procesul verbal de ridicare a mărfurilor și obiectelor aflate sub control vamal din 05.03.2017; (f.d. 6-11); ordonanța de transmitere spre păstrare a corpurilor delictive, a mijloacelor financiare către IFPS (fd. 46-47); proces verbal de examinare a obiectului din 05.03.2017 și ordonanța de recunoaștere și atașare a corpurilor delictive la cauza penală din 21.03.2017 a declarațiilor vamale de tip DV-6; (f.d. 14-19); proces verbal de examinare a obiectului din 10.03.2017 și ordonanța de recunoaștere și atașare a corpurilor delictive la cauza penală din 21.03.2017 a mijloacelor financiare; (f.d. 20-22; 32-33); Raportul de expertiză nr. 34/12/1 -R-1855 din 28.03.2017, din care rezultă că mijloacele financiare în numerar în valută străină, în sumă de 12 515 USD, au fost confecționate cu folosirea formelor de tipar de tip metalografic, înalt, plan-ofset, la întreprinderea specializată în confecționarea banilor și hârtiilor de valoare; (f.d. 39-42); corpurile delictive, ordonanța de recunoaștere și atașare a corpurilor delictive la cauza penală din 21.03.2017 a declarațiilor vamale de tip DV-6; (f.d. 14-19); ordonanța de recunoaștere și atașare a corpurilor delictive la cauza penală din 21.03.2017, a mijloacelor financiare; (f.d. 20-22; 32-33).

Colegiul penal apreciază că decizia recurată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de legea procesual-penală și de art. 6 CEDO și dă răspuns la toate argumentele expuse în cererile de apel.

Prin urmare examinării deciziei instanței de apel, Colegiul penal a conchis că, instanța la judecarea apelului, aplicând regulile generale pentru judecarea cauzelor în primă instanță, a verificat minuțios și per ansamblu atât declarațiile martorilor cât și a probelor materiale, încât nu a admis careva erori, care ar fi putut prejudicia calitatea actului judecătoresc emis.

Mai mult, verificând conținutul deciziei instanței de apel în coraport cu cererea de apel, Colegiul penal conchide că instanța de apel a examinat minuțios toate chestiunile esențiale supuse atenției sale, fără a comite în acest sens careva erori de drept ce ar afecta legalitatea deciziei atacate.

Referitor la alegațiile recurentului, precum că, nu au fost întrunite elementele

infracțiunii, iar norma de drept material a fost aplicată eronat de instanța de apel, Colegiul penal consideră că aceste afirmații poartă un caracter declarativ, în esență nefiind invocate careva circumstanțe care ar determina ca instanța de recurs să constate relevanța la caz a temeiului prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Important este de notat că, potrivit art. art. 9, 10 Cod contravențional, *la aplicarea legii contravenționale se ține cont de caracterul și de gradul prejudiciabil al contravenției, de persoana făptuitorului și de circumstanțele atenuante ori agravante și contravenția în sine constituie acțiunea sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea.*

Potrivit art. 15 Cod penal, *gradul prejudiciabil al infracțiunii se determină conform semnelor ce caracterizează elementele infracțiunii: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.*

Rezumând prevederile legale menționate supra, având în vedere că, contravenția constituie acțiunea sau inacțiunea ilicită, doar cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, la determinarea gradului prejudiciabil al faptei se elucidează aceleași elemente constitutive ca: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

La caz, Colegiul penal reiterează că, instanța de apel, analizând materialele cauzei, întemeiat a constatat că, fapta imputată lui Kobayakovskiy Oleg, întrunește elementele constitutive ale contravenției și anume: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă, încât apreciază că instanța de apel a dat o apreciere juridică corectă circumstanțelor de fapt.

Este de menționat că, potrivit rechizitoriului, inculpatului Kobayakovskiy Oleg, i s-a incriminat că, la 04.03.2017 aproximativ orele 19:46, deplasându-se la volanul automobilului de model „XXXXX din Republica Moldova spre Ucraina, s-a prezentat la pista de control pe sensul ”ieșire” a postului vamal „Tudora – Starokazacie”, unde alegând coridorul verde, la propunerea colaboratorilor vamali, a completat declarația vamală de tip DV-6, declarând suma de 10 000 USD, însă mijloacele bănești în sumă de 12 728 dolari SUA, 5 812 hrivne Ucrainești, 20 Euro, 125 levi bulgărești și 94 lei MD, care conform cursului valutar al BNM din data de 04.03.2017, constituiau suma totală de 259629,864 lei și care se aflau geanta personală, nu au fost declarați controlului vamal, încercând astfel să-i scoată ilegal de pe teritoriul Republicii Moldova, însă din motive independente de voința acestuia, nu a reușit să-și realizeze până la capăt intențiile criminale, deoarece mijloacele bănești menționate au fost depistate și ridicate de către colaboratorii postului vamal „Tudora – Starokazacie”.

Astfel, potrivit învinuirii înaintate, acțiunile lui Kobayakovskiy Oleg au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. art. 27, 248 alin. (5) lit. d) din Codul penal, ”tentativă de trecere peste frontiera vamală a Republicii Moldova a valorilor financiare în proporții deosebit de mari, săvârșită prin nedeclararea acestora organului vamal”.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal denotă că, instanța de apel, corect și just a constatat că, în acțiunile inculpatului Kobayakovskiy Oleg nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, care i-au fost incriminate prin rechizitoriu, ci, acțiunile acestuia întrunesc elementele constitutive ale unei contravenției prevăzute de art. 13, 287 alin. (10) din Codul contravențional, adică, *tentativa de trecere a mărfurilor, obiectelor și altor valori peste frontiera vamală a Republicii Moldova eludându-se controlul vamal prin nedeclarare, dacă aceste acțiuni nu constituie infracțiune de contrabandă sau o altă infracțiune.*

Colegiul penal conchide că, instanța de apel, urmare verificării încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Kobayakovskiy Oleg, în baza art. art. 27, 248 alin. (5) lit. d) din Codul penal, întemeiat a reținut că, prin Legea nr. 179 din 26.07.2018 „pentru modificarea unor acte legislative”, în vigoare din 17.08.2018, au fost operate modificări în dispoziția art. 248 alin. (5) lit. d) din Codul penal, încât – ”*trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a bunurilor valoarea cărora depășește 200 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin Hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei,*

eludându-se controlul vamal ori tăinuindu-le de el, prin ascundere în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, ori cu folosirea frauduloasă a documentelor sau a mijloacelor de identificare vamală, ori prin nedeclarare sau declarare neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei”.

La caz se constată că, conform Hotărârii Guvernului nr. 1233 din 09.11.2016, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (3) din Legea nr. 289-XV din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2004, nr. 168-170, art. 773), cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 355-XVI din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2006, nr. 35-38, art. 148), cu modificările și completările ulterioare, Guvernul a aprobat cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2017, în mărime de 5600 lei.

Astfel, instanța de apel just a conchis că, valoarea bunurilor care constituie obiect al infracțiunii incriminate lui Kobayakovskiy Oleg, mijloacele bănești nedeclarate organului vamal și anume 12 728 dolari SUA, 5 812 hrivne Ucrainești, 20 Euro, 125 levi bulgărești și 94 lei MD, care conform cursului valutar al BNM din data de 04.03.2017, constituiau suma totală de 259629,864 lei, nu depășește 100 de salarii medii lunare pe economie prognozate ($5600 \times 100 = 560000$ lei) și nici 200 de salarii medii pe economie prognozate ($5600 \times 200 = 1120000$).

Prin urmare instanța de apel, cu trimitere la prevederile art. 10 Cod penal, a statuat că, norma penală modificată prin Legea nr. 179 din 26.07.2018 înlătură caracterul infracțional al faptei incriminate inculpatului Kobayakovskiy Oleg, și acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod Penal, care i-au fost incriminate prin rechizitoriu, dar, întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 13, 287 alin. (10) din Codul contravențional, adică: *”tentativa de trecere a mărfurilor, obiectelor și altor valori peste frontiera vamală a Republicii Moldova eludându-se controlul vamal prin nedeclarare, dacă aceste acțiuni nu constituie infracțiune de contrabandă sau o altă infracțiune”.*

La fel, instanța de apel, constatând că fapta imputată lui Kobayakovskiy Oleg a fost comisă de către acesta la 04 martie 2017 și la data examinării cauzei în ordine de apel, termenul de prescripție prevăzut de art. 30 alin. (2) Cod Contravențional, de 1 an de zile a expirat de drept, aceasta întemeiat și legal constatând vinovăția inculpatului în baza art. art. 13, 287 alin. (10) Cod contravențional, a încetat procesul contravențional din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

În acest sens, Colegiul penal notează că, instanța de apel a elucidat obiectiv evaluarea juridică a circumstanțelor cauzei penale deduse judecății, remarcând într-un mod esențial și argumentat atât în descriptivul cât și în dispozitivul deciziei, că natura actului juridic emis, poartă un caracter legal și fără îndoială nu poate fi supus criticii de către instanța de recurs.

Referitor la alegațiile recurentului, precum că, prin decizia instanței de apel au fost încălcate grav prevederile art. 6 CEDO, Colegiul penal cataloghează astfel de afirmații ca fiind declarative, or, decizia instanței de apel supusă criticii, nu relevă careva reclamații ce ar afecta garanțiile statuate în norma menționată supra.

În concluzie, Colegiul penal statuează că, prin decizia instanței de apel nu au fost încălcate prevederile art. 6 CEDO sub aspectul declarat în recurs, or, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor aspectelor ce țin de competența sa în baza normelor de drept și după o procedură efectuată în mod corespunzător, fiind îndeplinite cerințele de independență, imparțialitate, echitabilitate și obiectivitate.

Totodată, Colegiul penal conchide că, instanța de apel și în partea trecerii forțate și gratuite în folosul statului a mijloacelor bănești în sumă de 12515 dolari SUA, a elucidat o motivare amplă, argumentată, bazată în conformitate cu art. 106 Cod penal.

La fel, la caz se conchide că, temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, și în virtutea corectitudinii lor și

pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În acest context și ținând cont de prevederile art. 432 alin. (2), pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar concluzionează că, temeiurile de casare invocate în recurs, nu și-au găsit aplicabilitatea la caz întrucât decizia atacată este legală, întemeiată și echitabilă, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

12. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Pucas Ina* în numele inculpatului *Kobyakovskiy Oleg*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2022, în cauza penală în privința lui **Kobyakovskiy Oleg XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 12 septembrie 2023.

Președinte

Guzun Ion

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Daguța Sergiu

Notă: Din motivul imposibilității semnării deciziei motivate de către judecătorul Ion Guzun, din motivul aflării în concediu de odihnă anual plătit de la 14 august 2023 și demisiei acestuia din funcție de la 25 august 2023, prezenta decizie motivată este semnată de către Președintele interimar al Curții Supreme de Justiție, judecătorul Viorica Puica, în conformitate cu prevederile art. 339 alin.(8) Cod de procedură penală.